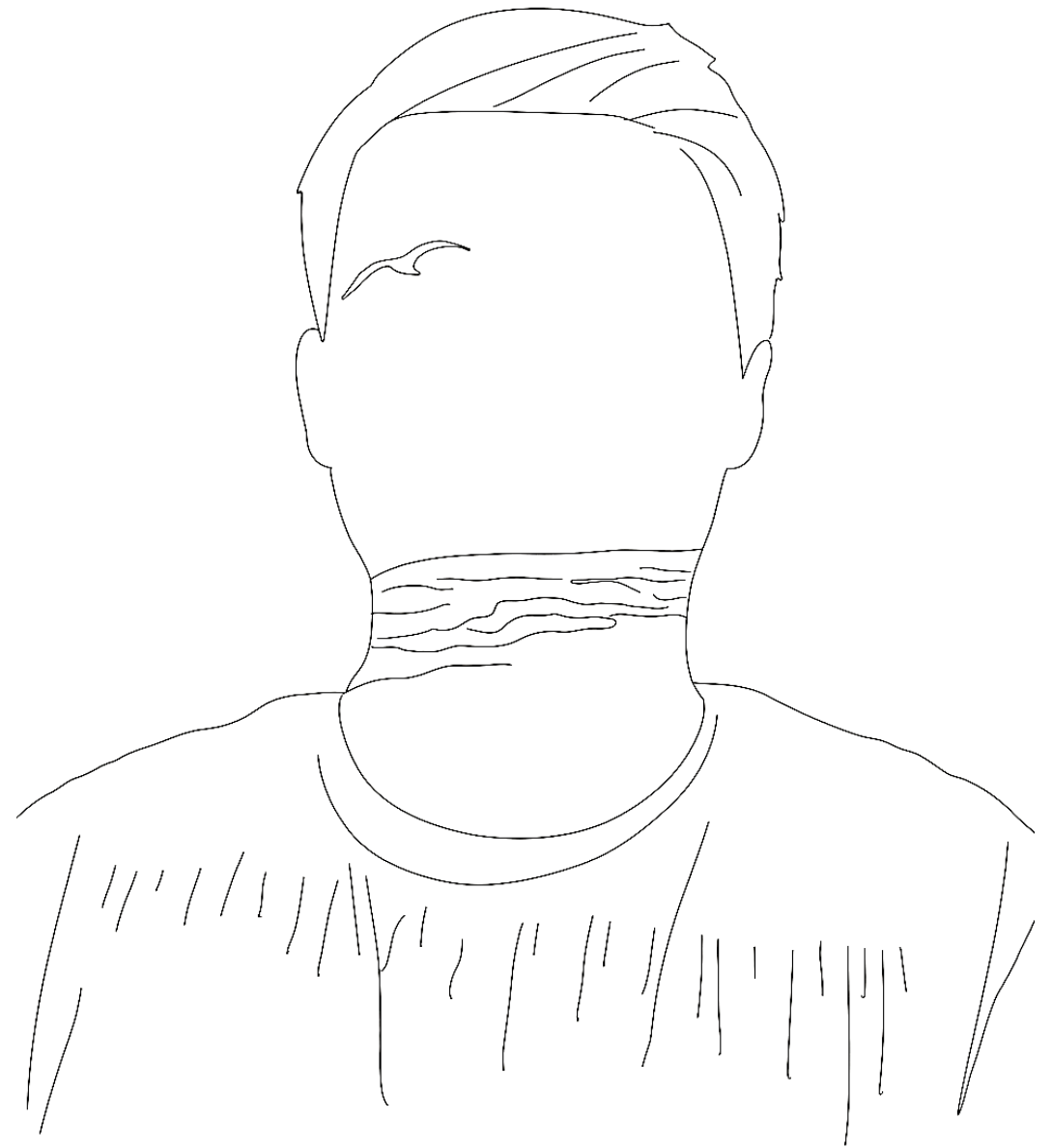

Portfolio.

Mateusz Maląg

Opis portfolio.

Twórczość literacka.

- „W i dzieci z poddasza”
- „Siewca”

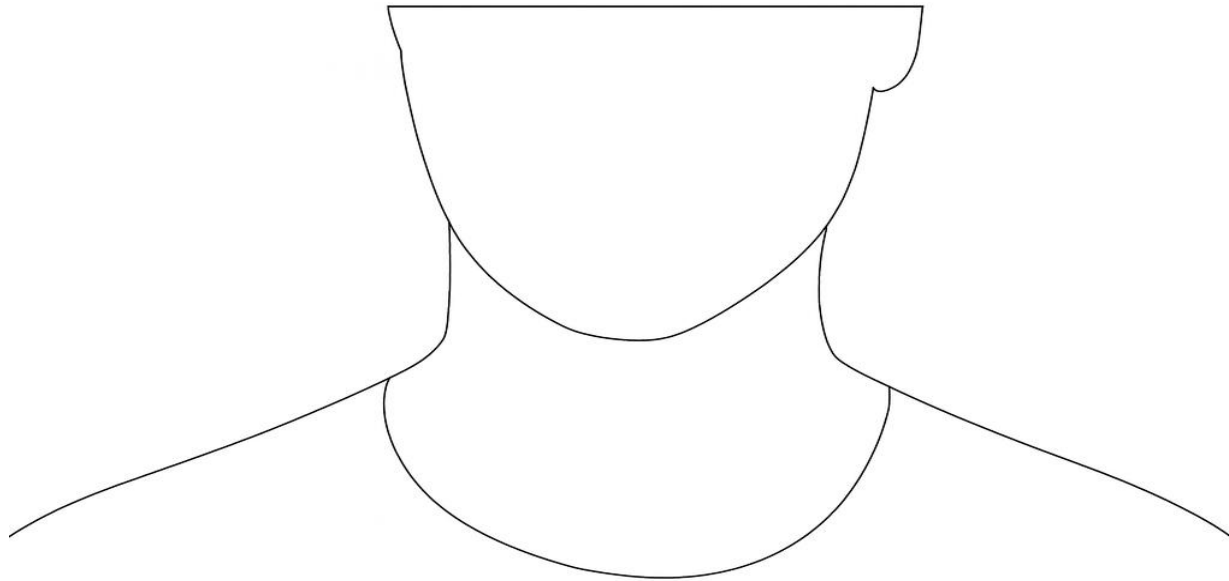
Grafika.

- Projekt „Przejawy”
- Projekt „Foto”
- Prace wybrane

Autor.

Twórczość literacka.

The background is a dark, atmospheric illustration of a church entrance at night. A full moon hangs in the dark blue sky. The church's arched doorway is brightly lit from within, casting a warm glow. Several children are silhouetted against this light, standing in a line and looking into the doorway. The overall mood is contemplative and hopeful.

„W i dzieci z poddasza.”

„Dzieci to jedyny wspólny mianownik łączący naszą przeszłość i przyszłość.”

Fragmenty rękopisu – „W i dzieci z poddasza”.

Przedstawiam wybrane fragmenty powstającej powieści. Zostały one dobrane tak, aby ukazać styl narracji, tło historyczne oraz głównych bohaterów utworu. Każdy fragment reprezentuje inny aspekt powieści: historyczne otwarcie, emocjonalne spotkanie postaci oraz symboliczny motyw książki jako strażnika pamięci.

Fragment I

Dworzec Wrocław Główny

maj 1945 roku.

„Pociąg zatrzymał się z długim, przeciągłym piskiem hamujących kół. Parowóz sapnął parą, jakby miał to być jego ostatni bieg. W prowizorycznie przerobionych wagonach towarowych ludzie, ściśnięci i siedzący na własnych bagażach, zachwiali się i znieruchomieli. Zapadła krótka cisza, a potem rozległ się trzask rozsuwanych drzwi. Wszyscy wstali, jak na rozkaz...

Wrocław budził się do kolejnego dnia odrodzenia. Na ulicach ludzie w starych ubraniach i chustach zmiatali gruz z chodników, przybijali polskie tabliczki z nazwami ulic. Z poranną wilgocią mieszały się zapachy spalenizny, pyłu i prochu. Wanda, idąc w stronę Świdnickiej, mijала kolejne witryny bez okien i kamienice bez dachów. Ta mieszanina życia, zniszczenia i pracy sprawiała, że czuła się jednocześnie przytłoczona i podniesiona na duchu.”

Fragment II

Spotkanie z dziećmi na poddaszu.

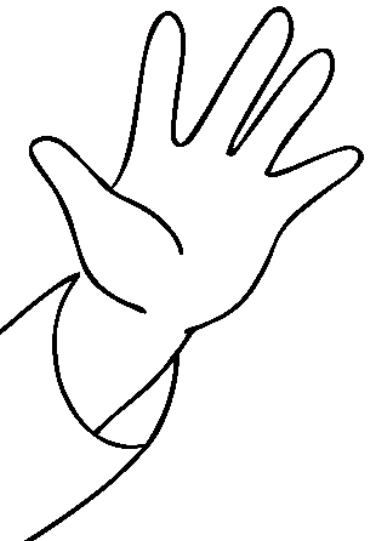
Ukazał jej się widok dużej surowej izby, gdzie pod skośnym dachem stały trzy łóżka zbite z desek, niewielki piecyk żelazny i stół przykryty gazetą, a przez okrągłe okno wpadał snop popołudniowego światła. Na środku stało troje dzieci, jakby czekały aż ktoś wejdzie. Najstarszy chłopak miał może piętnaście lat, obok niego drobniejszy chłopiec trzymał w rękach notes pełen krzyżyków i liczb. Przed nimi stała siedmioletnia dziewczynka, ubrana w zbyt duży sweter. Na widok Wandy jej błękitne oczy zapłonęły ciekawością.

— Dzień dobry — powiedziała Wanda, starając się, by jej głos brzmiał spokojnie i ciepło. Uśmiechnęła się, a jej zielone oczy rozjaśniły izbę. — Mam na imię Wanda.

Najstarszy chłopak podszedł o krok. — To dom naszych rodziców. Czekamy aż wrócą... — urwał, patrząc na walizki stawiane przez kierownika biblioteki.

Słowa wypowiedziane przez dzieci prosto i bez łez uderzyły Wandę mocniej niż wszelkie krzyki. Nie wahala się ani chwili. Przytuliła najmłodszą dziewczynkę i powiedziała cicho: — Oczywiście, że zostanę. Od dziś jesteśmy razem.

Fragment III

Tajemnica biblioteki szkolnej.

— Mamy tu jedną salę, na pierwszym piętrze wyznaczoną pod bibliotekę — mówił, prowadząc ją krętymi korytarzami. — Przywiozłem ze sobą kilka sztuk dawnych lektur, ale Bóg wie czy będą w spisie nauczania. Mam też „Królestwo zwierząt” z opracowania Lakowicza, mój biały kruk. —

Marian otworzył ciężkie drzwi i gestem zaprosił Wandę do środka. W powietrzu unosił się zapach kurzu i wilgoci. Na półkach i stołach piętrzyły się książki – podarte, nadgryzione przez czas, ale wciąż obecne. Niektóre owinięte w papier, inne z wyblakłymi pieczęciami niemieckich instytucji. Westchnął z dumą: — To dary mieszkańców. Chyba wszystko, co udało się ocalić.

Fragment IV

Wieczorna czytelnia.

Wieczorem, gdy zapadał zmrok, Wanda usiadła przy stole, a dzieci słuchały w ciszy. Poznała już ich imiona – Paweł, Janek i Hania. Wzięła do ręki jedną z książek, którą przyniosła z biblioteki, i zaczęła czytać na głos. Była to opowieść o małym koziółku, który wędrował po świecie z wiarą i odwagą, wierząc, że dotrze do wymarzonego celu. Dzieci słuchały z zapartym tchem. Nawet Paweł rozluźnił ramiona, a Hania zasnęła w połowie zdania, wtulona w bok nowej opiekunki.

Wanda spojrzała przez okrągłe okno wieży na spalone dachy Wrocławia, które lśniły w blasku księżyca. Wiedziała, że czeka ich wiele trudnych dni i jeszcze więcej tajemnic do odkrycia które przywiozła ze swoim bagażem, ale po raz pierwszy od dawna poczuła spokój. W jej głowie zakiełkował plan: ocalić jak najwięcej książek z ruin i stosów makulatury, by pamięć nie została utracona.

„DzieciW.pl” – koncepcja projektu.

Powieść rozpoczyna się we Wrocławiu w 1945 roku. Młoda bibliotekarka Wanda, była członkini Armii Krajowej, spotyka troje osieroconych dzieci. Ich wspólna podróż po Polsce prowadzi przez miasta (Szczecin, Zielona Góra, Poznań, Zamość, Warszawa, Łódź, Chełm), gdzie odkrywają losy ludzi ukryte w księgozbiorach i bibliotekach.

Książki są osią fabuły – symbolem pamięci i ciągłości kulturowej. Wanda uosabia Polskę po wojnie, dzieci – przyszłość narodu.

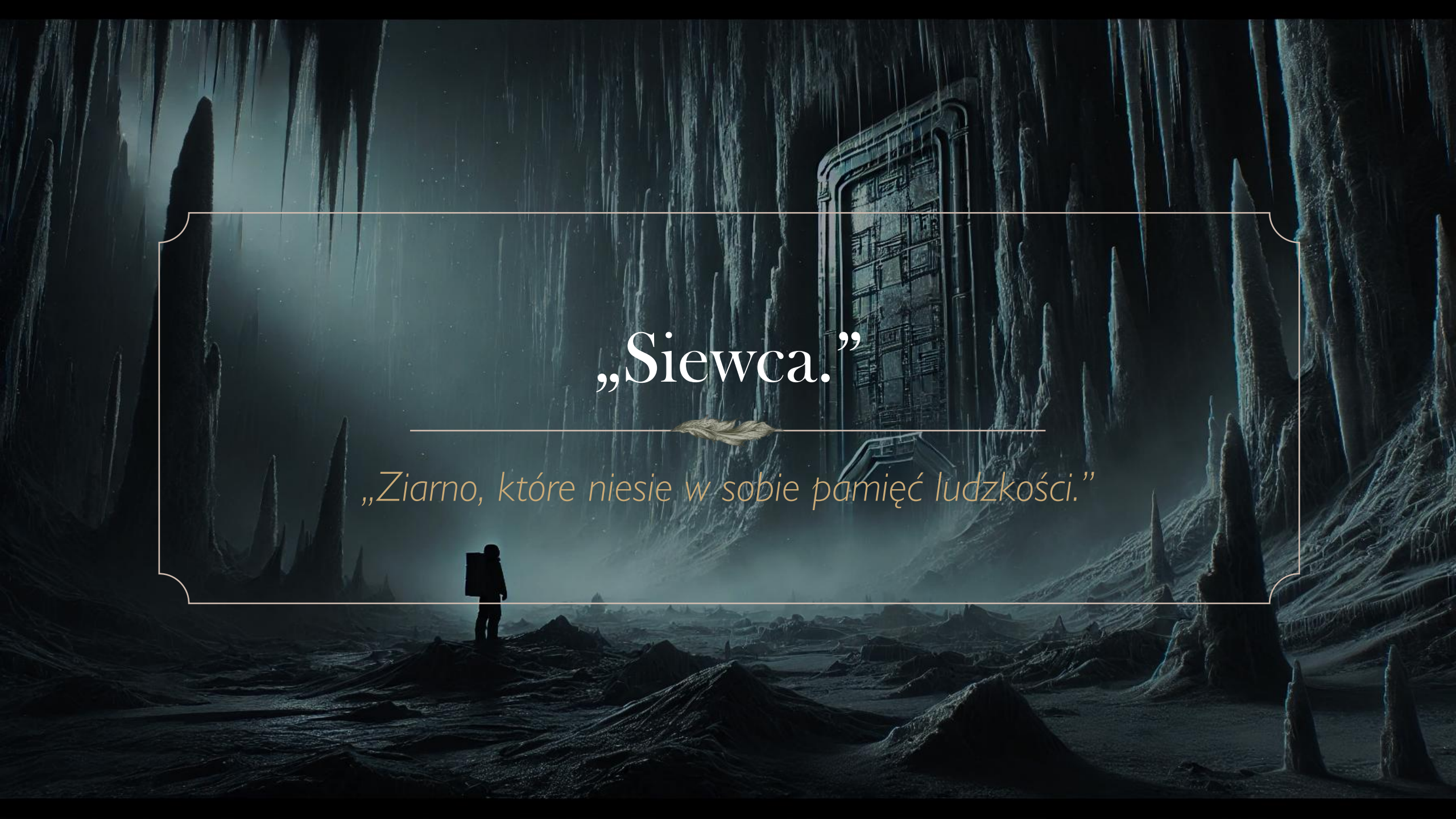
Założenia:

- Oryginalne połączenie przygody, historii i edukacji.
- Symboliczny motyw książki jako strażnika pamięci.
- Narracja atrakcyjna dla młodzieży, jednocześnie oparta na źródłach historycznych.

Cele:

- Napisanie powieści historyczno-przygodowej (240–280 stron).
- Popularyzacja pamięci o powojennych losach bibliotek.
- Rozwój własnego warsztatu pisarskiego i badawczego.

„Siewca.”

„Ziarno, które niesie w sobie pamięć ludzkości.”

Fragmenty rękopisu – „Siewca”.

Prezentowane fragmenty powstającej powieści science-fiction ukazują kluczowe motywy utworu: odkrycie Skarbca Nasion, dramat osobisty Hapkeita oraz odpowiedzialność za przyszłość ludzkości. Każdy fragment stanowi inną perspektywę – od wizji świata zniszczonego, przez intymną historię straty, aż po nadzieję zasianą w ziarnie pamięci.

Fragment I

Lodowa brama.

„Dowódca misji w pełnym skafandrze Akademii MAON stał przed siedmiometrowym portalem wbitym w lodową ścianę. Brama zamknięta od stuleci wyglądała jak przestroga. Hapkeit uniósł Cogita, a na ekranie pojawił się komunikat: Rozkodowano. Aktywacja sekwencji dekompresji... wykryto formy życia. Ciężka stalowa brama drgnęła, krusząc lód, a wiatr niósł ze sobą echo dawnych czasów.”

Fragment II

Ścienne przywitanie.

HOPE FOR
HUMANITY

„W tunelu skarbca droid rozświetlił ściany, odsłaniając nadrukowane grafiki. 'Hope for Humanity' – głosił napis na suficie. Dalej pojawiały się obrazy dzieci podlewających ziarna, ludzi zapisujących wspomnienia w nośnikach przypominających nasiona, obliczenia, cytaty myślicieli. Wszystko łączyło się w piktogram wielkiego ziarna z logo Crop Trust. Pod nim znajdowały się szklane drzwi prowadzące już tylko do sali kontroli. Pozostało przekroczyć tylko próg by cofnąć się w czasie.”

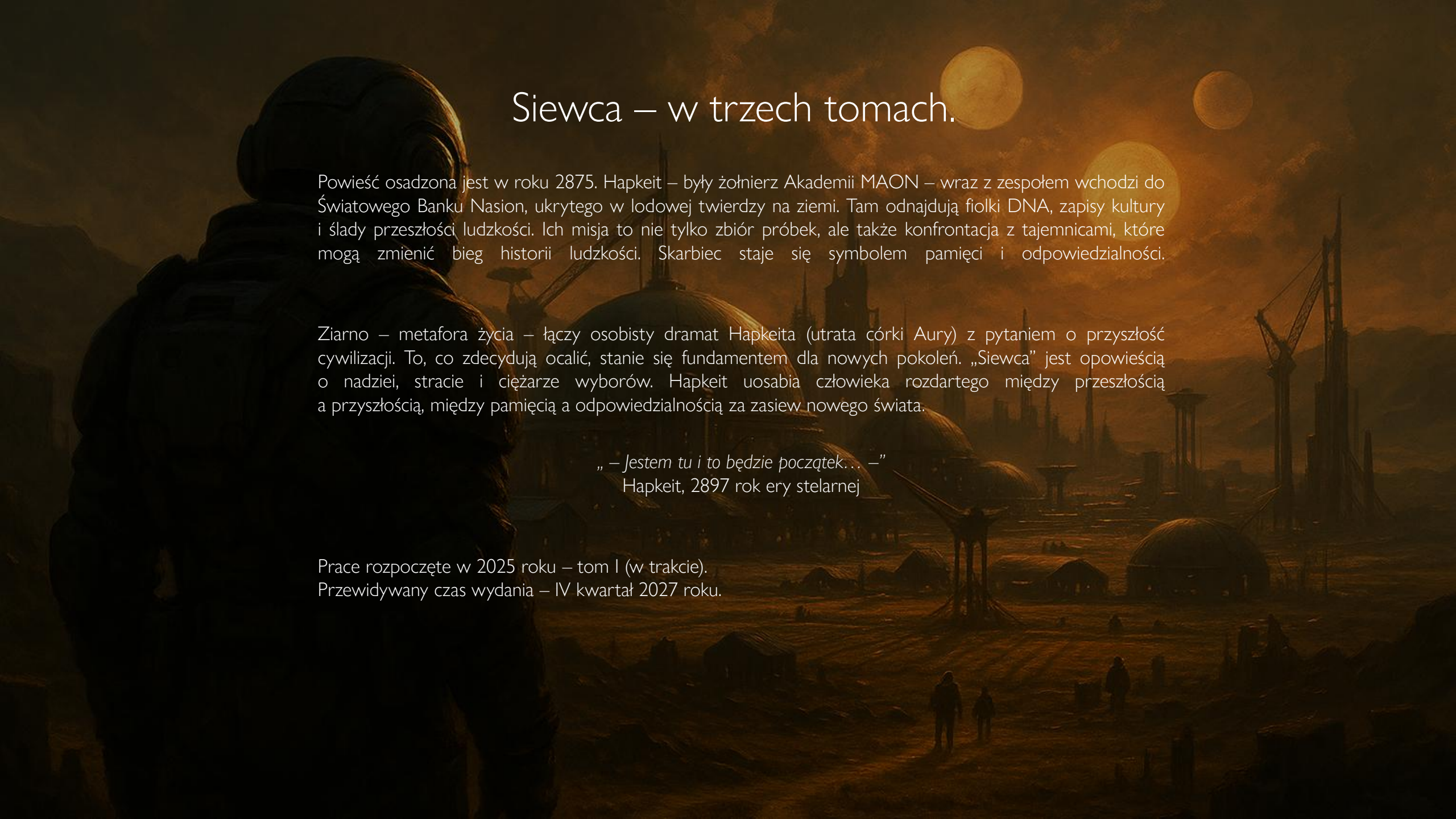
Fragment III Symbol Ankh.

„W głębi komory, tam gdzie ścieżka urwała się nagle, droid wskazał czerwonym laserem hieroglif wryty w betonie. Ankh – klucz życia. Obok ciągnęła się bordowa linia, namalowana krwią. Hapkeit dotknął poszarpanych krawędzi symbolu i wyszeptał — On chciał, żebyśmy go odnaleźli.”

Fragment IV Dzienniki Siewcy.

„ — Ziarno to nadzieja, która rodziła się za każdym razem, nawet wbrew światu. Może tylko ja o tym wiem. Stałem się Siewcą – nie po to, by odbudować świat takim, jakim był, ale by ktoś kiedyś miał wybór, jakim będzie. — ”

Siewca – w trzech tomach.

Powieść osadzona jest w roku 2875. Hapkeit – były żołnierz Akademii MAON – wraz z zespołem wchodzi do Światowego Banku Nasion, ukrytego w lodowej twierdzy na ziemi. Tam odnajdują fiołki DNA, zapisy kultury i ślady przeszłości ludzkości. Ich misja to nie tylko zbiór próbek, ale także konfrontacja z tajemnicami, które mogą zmienić bieg historii ludzkości. Skarbiec staje się symbolem pamięci i odpowiedzialności.

Ziarno – metafora życia – łączy osobisty dramat Hapkeita (utrata córki Aury) z pytaniem o przyszłość cywilizacji. To, co zdecydują ocalić, stanie się fundamentem dla nowych pokoleń. „Siewca” jest opowieścią o nadziei, stracie i ciężarze wyborów. Hapkeit uosabia człowieka rozdartego między przeszłością a przyszłością, między pamięcią a odpowiedzialnością za zasiew nowego świata.

„ – *Jestem tu i to będzie początek...* – ”
Hapkeit, 2897 rok ery stelarnej

Prace rozpoczęte w 2025 roku – tom I (w trakcie).
Przewidywany czas wydania – IV kwartał 2027 roku.

Przejawy

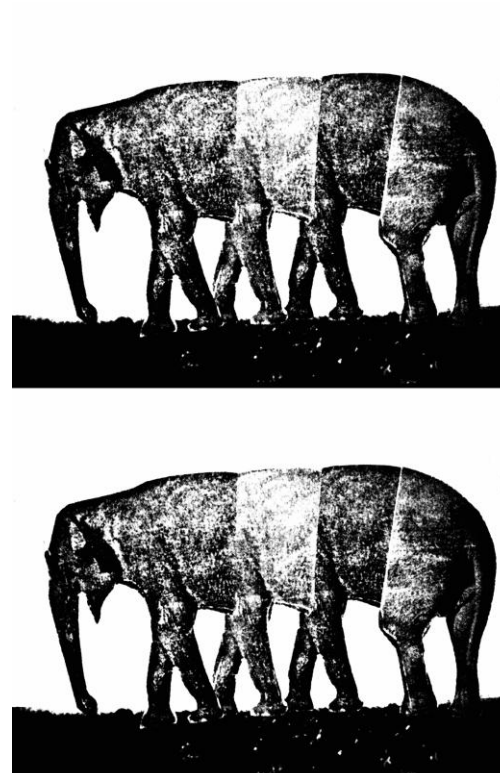
to cykl graficzny, w którym symbole przeszłości i przyszłości splatają się w opowieść o czasie i pamięci. Każda praca jest śladem – znakiem, który prowadzi odbiorcę w stronę ukrytych znaczeń i mojej osobistej tożsamości.

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2016

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2017

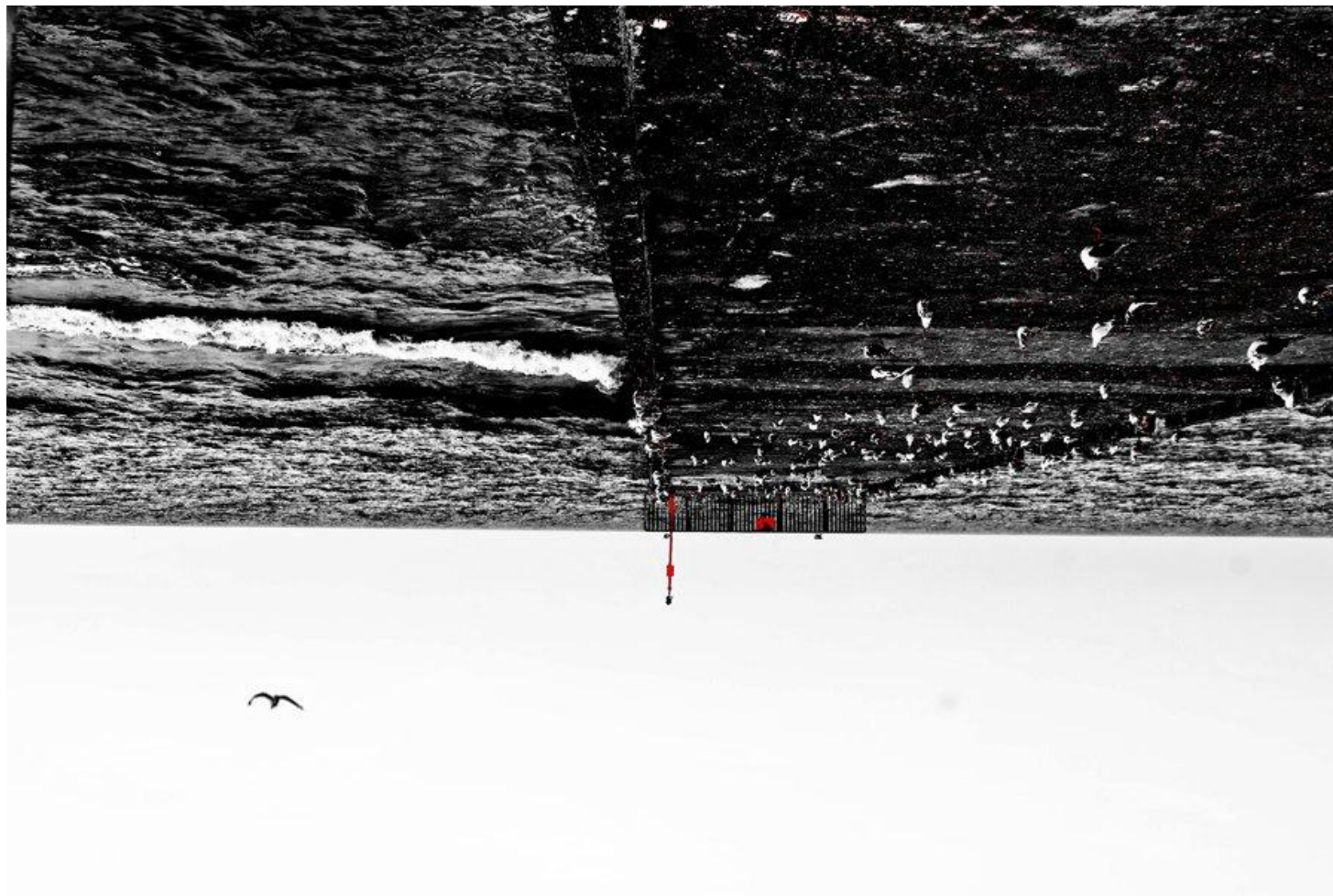

Wklęsłodruk
Obróbka cyfrowa
2011

Linoryt / wklęsłodruk
Obróbka cyfrowa
2011

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2011

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
Wkłęsłodruk
2016

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2016

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2017

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2017

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2017

Przejawy

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2018

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2014

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2015

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2015

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2018

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2018

Foto

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2018

Wybrane

Taśma klejąca – plastik
Otwarcie Akademii Sztuki w Szczecinie
2010

Wybrane

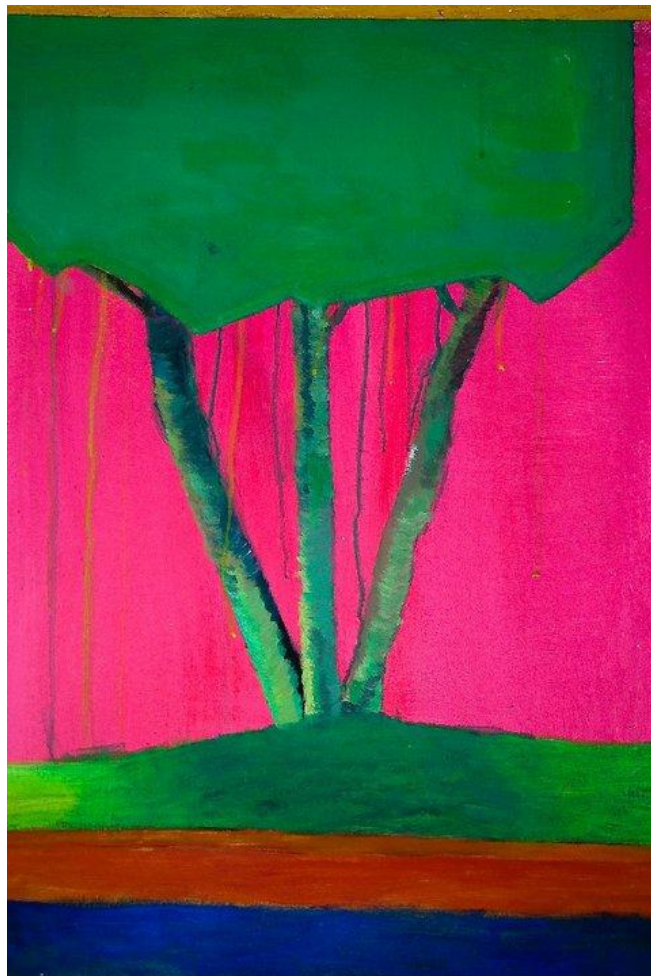
Plakat
Obróbka cyfrowa
Otwarcie Akademii Sztuki w Szczecinie
2010

Wybrane

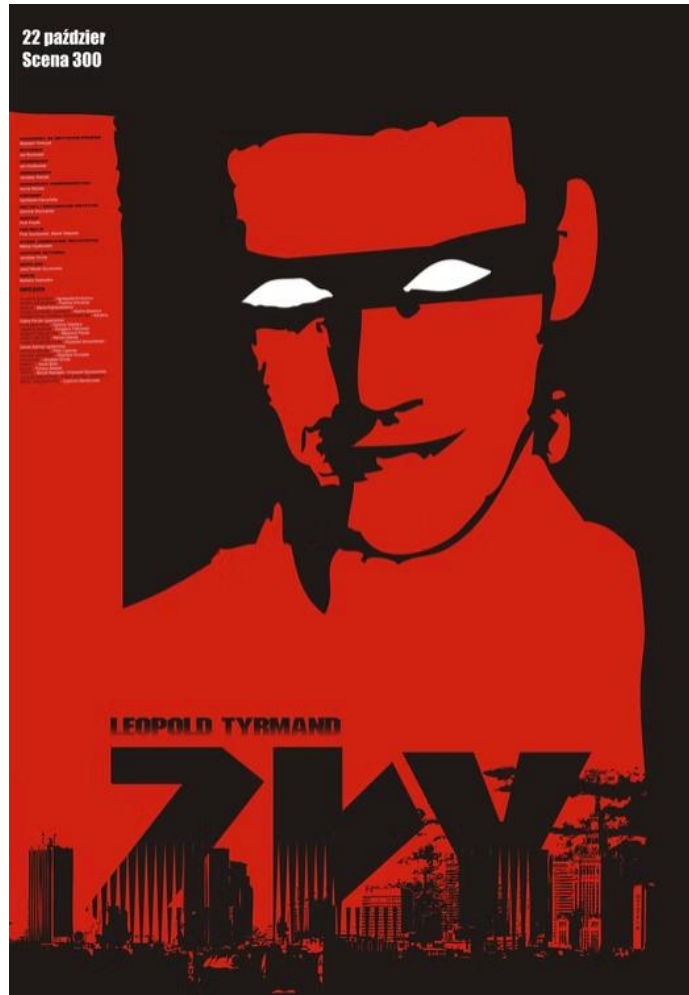
Malarstwo – akryl
Plener Akademii Sztuki w Szczecinie
2010

Wybrane

Malarstwo – akryl
Plener Akademii Sztuki w Szczecinie
2010

Wybrane

Plakat
Obróbka cyfrowa
Akademia Sztuki w Szczecinie
2010

Wybrane

Plakat
Obróbka cyfrowa
Konferencja „Inteligentni Inteligentni”
2012

Wybrane

Fotografia
Obróbka cyfrowa
2015

Autor.

Nazywam się **Mateusz Maląg**. Jestem autorem i twórcą literackim, który łączy pasję do historii, literatury i sztuki wizualnej. W swojej pracy twórczej koncentruję się na opowieściach o ludziach, symbolach i pamięci – na tym, co łączy przeszłość z przyszłością. Od lat zajmuję się działalnością artystyczną, rozwijając równolegle warsztat pisarski i graficzny. Staram się aby, moja twórczość łączyła słowo i obraz, dążąc do tego, by literatura i sztuka mogły współistnieć i wzajemnie się uzupełniać. Projekt literacki „W i dzieci z poddasza” jest dla mnie kulminacją dotychczasowej drogi – powieścią, w której spotykają się moje zainteresowania historią, wrażliwością społeczną i edukacją. W centrum stawiam dzieci i młodzież, bo wierzę, że to one są najważniejszym ogniwem w przekazywaniu wartości i dziedzictwa kulturowego. Chcę, by moja literatura nie tylko opowiadała historie, ale także uczyła, inspirowała i zachęcała młodych ludzi do sięgania po książki.

Mateusz Maląg

- Urodzony: 13 października 1987r.
- Miejsce: Wrocław.
- Miejsce zamieszkania: Szczecin.
- Zawód wykonywany: Specjalista ds. sprzedaży.
- Twórca: literacki, grafik.

Autor. – szczerze o sobie.

Osiągnięcia edukacyjne:

- Akademia Sztuki w Szczecinie (nie ukończono).

Osiągnięcia literackie:

- „W i dzieci z poddasza” (w trakcie pisania).
- „Siewca” (w trakcie pisania).

Osiągnięcia artystyczne:

- Cykl Przejawy (publikacje online – mateuszmilag.pl).
- Cykl Foto (publikacje online – socialmedia).
- Plakat (publikacje, wydruk, przestrzeń publiczna).

Osiągnięcia zawodowe:

- Specjalista ds. sprzedaży.

Kontakt

- www.mateuszmilag.pl
- mateusz.milag@gmail.com
- 572414119
- <https://www.facebook.com/mateuszmilagPL/>
- <https://www.linkedin.com/in/mateuszmilag/>

